

การเปรียบเทียบความเครียดของนักศึกษากลุ่ม LGBT ในมหาวิทยาลัยมหิดล ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการยอมรับ และกลุ่มที่ไม่ได้รับการยอมรับจากครอบครัว

พริดา รุ่งเรือง¹, ธัญวรัตน์ สุกใส¹, อานนท์ จินวงษ์เปี¹, ประเสริฐ ประสมรักษ์¹,
อิสระพงศ์ โพธิ์สุข¹, สุภาวดี พันธุมาศ¹

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงวิเคราะห์ภาคตัดขวาง ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความเครียดของนักศึกษาระดับปริญญาตรีกลุ่ม LGBT อายุ 18-25 ปี ในมหาวิทยาลัยมหิดล ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการยอมรับและกลุ่มที่ไม่ได้รับการยอมรับจากครอบครัว จำนวน 70 คน จากสูตรการคำนวณขนาดตัวอย่างประมาณค่าสัดส่วน กรณีไม่ทราบจำนวนประชากรและไม่ทราบความแปรปรวน ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามออนไลน์ ประกอบด้วย 4 ส่วน ได้แก่ ข้อมูลทั่วไป การยอมรับจากครอบครัว ความเครียดจากครอบครัว ที่มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค เท่ากับ .94 และการสนับสนุนทางสังคมต่อกลุ่ม LGBT ที่มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค เท่ากับ .85 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนาและสถิติเชิงอนุมานด้วย Mann-Whitney U test

ผลการศึกษาพบว่า อัตราการตอบกลับเท่ากับ ร้อยละ 100 โดยทั้ง 2 กลุ่ม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีการเบี่ยงเบนทางเพศแบบชอบทั้งชายและหญิง (Bisexual) และเป็นนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 4 อยู่ในช่วงอายุ 21-23 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 20.78 ± 1.07 ปี และ 21 ± 1.35 ปี ในกลุ่มที่ได้รับการยอมรับเป็นนักศึกษาในวิทยาเขตอำนาจเจริญมากที่สุด ส่วนในกลุ่มที่ไม่ได้รับการยอมรับเป็นนักศึกษาในวิทยาเขตสาธิตามากที่สุด โดยกลุ่มที่ไม่ได้รับการยอมรับมีค่ามัธยฐานของความเครียดเท่ากับ 12.00 (IQR=10.00) ส่วนกลุ่มที่ได้รับการยอมรับมีค่ามัธยฐานของความเครียดเท่ากับ 1.50 (IQR=5.00) ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $p\text{-value} < 0.001$ และมีค่าเฉลี่ยคะแนนการได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $p\text{-value} = 0.012$ ดังนั้นควรส่งเสริมความเข้าใจของครอบครัวและบทบาทของสังคมต่อการยอมรับและเข้าใจในการเป็นเพศทางเลือกของกลุ่ม LGBT เพิ่มมากขึ้น

คำสำคัญ: การยอมรับจากครอบครัว ความเครียด การสนับสนุนทางสังคม และกลุ่ม LGBT

¹ หลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต โครงการจัดตั้งวิทยาเขตอำนาจเจริญ มหาวิทยาลัยมหิดล

Corresponding Author: Prasert Prasomruk, Email: prasert.pra@mahidol.edu

Received: May 8, 2020; Revised December 15 July, 2020; Accepted August 5, 2020

COMPARISON OF STRESS BETWEEN FAMILY ACCEPTANCE LGBT AND NON-ACCEPTANCE LGBT'S STUDENTS IN MAHIDOL UNIVERSITY

*Puttita Rungraung¹, Thanwarat Suksai¹, Arnon Jinwongpo¹, Prasert Prasomruk¹,
Issarapong Phosuk¹, Suphawadee Panthumas¹*

ABSTRACT

The Cross-sectional analytical study aimed to study and comparison of stress level and accepted and non-accepted in family of LGBT in undergraduate students aged 18-25 years at Mahidol University. 70 sample cases was calculated by sample size approximate proportion. The unknown population and variance were using cluster random sampling. The data were collected from the online questionnaire with 4 parts includes general information, family acceptance, the LGBT stress caused from the family (the cronbach's alpha coefficient, .94) and the social support (the cronbach's alpha coefficient, .85). Descriptive statistics and Mann-Whitney U test were used for data analysis.

The response rate was equal to 100%. The results founded that the most population were female, had bisexual deviation, studied at forth-year level and aged ranges from 21-23 years with mean values of 20.78 years (S.D.=1.07) and 21 years (S.D.=1.35). The most accepted groups were students at Amnat Charoen campus but the most of students in Salaya campus was not accepted. The unacceptable group had median and quartile range of total stress scores of 12.00 and 10.00 respectively. The accepted groups had the median and range between quartiles equal to 1.50 and 5.00, respectively which statistically significant different at p-value less than 0.001. The mean of social support were different with statistical significance at p-value less than 0.012. Therefore, it should promote an understanding of the family and the role of society in accepting and understanding as an alternative sex of LGBT groups.

Key words: Acceptance from family, strain, Social support and LGBT Group

¹ Bachelor of Public Health, Amnatcharoen campus of Mahidol University.

บทนำ (Introduction)

เพศของมนุษย์มีความหมายได้หลายนัย เพศที่มีความเป็นจริงตามธรรมชาติคือเพศกำเนิดที่ติดตัวมาแต่เกิด อย่างไรก็ตาม มนุษย์อาจมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางกายภาพเพศกำเนิดของตนเองได้ผ่านเทคโนโลยีทางการแพทย์ตามความรู้สึกภายใต้จิตใจที่รู้สึกว่าคุณคือเพศนั้นๆ โดยกลุ่มเพศนั้นๆ อาจถูกเรียกรวมกันว่า กลุ่มผู้ที่มีอัตลักษณ์หลากหลายทางเพศ หรือที่รู้จักกันในชื่อสากลคือกลุ่ม LGBT ซึ่งประกอบด้วย หญิงรักหญิง (Lesbian) คือเพศหญิงที่มีความรัก เสน่ห์กับผู้หญิงด้วยกันเอง, ชายรักชาย (Gay) คือ เพศชายที่มีรสนิยมทางเพศแบบรักร่วมเพศ หรือมีความชื่นชอบในผู้ชายด้วยกันเอง, ชอบทั้งชายและหญิง (Bisexual) ผู้ที่มีความรู้สึกหรืออารมณ์ต่อทั้งคนเพศเดียวกันและคนต่างเพศสามารถชื่นชอบได้ทั้งเพศชายและเพศหญิง และคนข้ามเพศ (Transgender) คือ บุคคลที่เปลี่ยนแปลงเพศตนเองไปเป็นเพศตรงข้ามโดยอาจใช้ตัวช่วยทางการแพทย์ ไม่ว่าจะเป็นยาฮอร์โมนเพศชาย ยาฮอร์โมนเพศหญิง หรือการผ่าตัดแปลงเพศ¹ และจากสถิติจำนวนประชากรกลุ่ม LGBT ทั่วโลกพบว่าคนกลุ่ม LGBT มีอยู่ 483 ล้านคน จาก 7.4 พันล้านคนทั่วโลกหรือคิดเป็น ร้อยละ 6.53 ซึ่งอยู่ในเอเชีย 288 ล้านคนหรือร้อยละ 60 ของกลุ่ม LGBT ทั้งหมด โดยประเทศไทยมีกลุ่ม LGBT

4 ล้านคน ซึ่งเป็นอันดับ 4 ของเอเชียที่มีกลุ่ม LGBT มากที่สุด²

โดยคนกลุ่ม LGBT มีวิถีชีวิตทั่วไปไม่ต่างจากคนทั่วไปในสังคมมากนัก แต่ประเด็นเรื่องเพศวิถีและความเป็นเพศ กลับเป็นปมปัญหาชีวิตที่มีผลกระทบต่อความรู้สึกและอารมณ์อย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่การรับรู้เพศวิถีของตน โดยครอบครัวและสังคมจะเป็นแหล่งสร้างภาวะบีบคั้นทางอารมณ์ให้ตลอดเวลา ทั้งตั้งใจและไม่ได้ตั้งใจ โดยเฉพาะในสังคมครอบครัวที่มีสมาชิกเป็นคนกลุ่ม LGBT อยู่ด้วย และไม่สามารถยอมรับในการแสดงออกตามเพศวิถีของสมาชิกคนนั้นได้ จะทำให้คนกลุ่ม LGBT เกิดความรู้สึกแปลกแยกและแตกต่างอยู่เสมอเมื่อเปรียบเทียบกับคนรอบข้าง ซึ่งอาจทำให้เกิดความเครียดตามมาในภายหลัง³⁻⁴

ซึ่งภาวะความเครียดจะนำไปสู่ปัญหาทางสุขภาพจิตและการคิดฆ่าตัวตาย โดยจะเกิดได้ง่ายในกลุ่ม LGBT ที่อยู่ในช่วงวัยรุ่นที่เริ่มรับรู้การเป็นเพศภายในของตน โดยเฉพาะการที่จะเปิดเผยให้ครอบครัวรับรู้ หรือทำให้สังคมรับรู้ เพราะการเปิดเผยเพศของตนอาจทำให้ถูกปฏิเสธจากบุคคลที่ตนเองรักและไว้วางใจอย่างเช่นคนในครอบครัว เพื่อน ดังการศึกษาในกลุ่มวัยรุ่นรักเพศเดียวกันประเทศสหรัฐอเมริกาที่พบว่า เด็กวัยรุ่นกลุ่ม LGBT จะมีปัญหาคิดฆ่าตัวตายสูงกว่าวัยรุ่นชายหญิงรักต่างเพศ โดยมีปัจจัยเสริมจากภาวะซึมเศร้า การผิดหวังจากการ

ไม่ได้รับการยอมรับ⁵ การศึกษาวิจัยรณรงค์ LGBT ในประเทศนิวซีแลนด์ ที่พบว่าในสถาบันการศึกษาจะมีกลุ่มนักศึกษา LGBT อยู่ประมาณ ร้อยละ 5-10 ของนักศึกษาทั้งหมดของสถาบัน และมีความเสี่ยงต่อการเป็นโรคซึมเศร้าสูงถึง 6 เท่าของนักศึกษาทั้งหมด โดยจากสถิติพบว่านักศึกษากลุ่มนี้มีอัตราการพยายามฆ่าตัวตายสูงกว่านักศึกษาทั่วไปถึง 5 เท่า สาเหตุหลักมาจากการต้องเผชิญกับพฤติกรรมการถูกกลั่นแกล้งที่บ่อยกว่านักศึกษาปกติถึง 4.5 เท่า เนื่องจากสภาวะแวดล้อมดังกล่าวส่งผลให้นักศึกษา LGBT เกิดความกดดัน เครียด และมีภาวะซึมเศร้าตามมา ซึ่งจะเป็นปัจจัยชักนำไปสู่ความคิดฆ่าตัวตาย⁶

ด้วยภาวะความเครียดและความกดดันที่เกิดขึ้นจากการเปิดเผยเพศวิถี จนนำไปสู่ภาวะซึมเศร้าทำให้ คนกลุ่ม LGBT ไม่กล้าที่จะเปิดเผยตัวตนตามเพศวิถีที่ตนเองเป็น เช่นเดียวกับรายงานการศึกษาที่พบว่าคนกลุ่ม LGBT ที่แสดงออกถึงตัวตนมาตั้งแต่อยู่ในช่วงมัธยมจะโตไปเป็นผู้ใหญ่ที่มีสุขภาพจิตดีกว่าผู้ที่ปกปิด จากข้อมูลงานวิจัยของมหาวิทยาลัย Francisco State University ที่ได้ศึกษากลุ่มตัวอย่างผู้ที่ เป็น LGBT อายุระหว่าง 21-25 ปี จำนวน 245 คนพบว่า กลุ่มตัวอย่างล้วนเคยถูกรังแกในสมัยอยู่ชั้นมัธยม ไม่ว่าจะกลุ่มตัวอย่างจะแสดงออกหรือไม่แสดงออกก็ตาม ส่วนในบรรดาผู้ที่เปิดเผยว่าเป็น LGBT ตั้งแต่มัธยมจะมีความ

เคารพนับถือตัวเองและมีความสุขในชีวิตมากกว่าคนที่ไม่เปิดเผย และขณะเดียวกันพวกที่เปิดเผยจะมีภาวะซึมเศร้าน้อยกว่าพวกที่พยายามปกปิดตัวเอง บางครั้งผู้ใหญ่มักจะให้คำแนะนำแก่เยาวชนที่เป็น LGBT ว่าให้ปกปิดตัวเองไว้เพื่อป้องกันการถูกกลั่นแกล้งหรือทำร้าย แต่จากผลการศึกษาพบว่าคำแนะนำดังกล่าวอาจไม่ใช่คำแนะนำที่ดีที่สุด⁷

ปัญหาความเครียดที่ใหญ่ และสำคัญที่สุดของคนกลุ่ม LGBT ไทยเผชิญ คือการยอมรับจากคนในครอบครัว เนื่องจากสังคมไทยถูกหล่อหลอมให้การเคารพพ่อแม่ การพยายามทำตามความหวังของพ่อแม่ และการรักษาชื่อเสียงของวงศ์ตระกูล เป็นสิ่งสำคัญในชีวิตของคนไทย แต่กลับกลายเป็นเรื่องสวนทางกับผู้ที่มียุทธลักษณะหลากหลายทางเพศที่ไม่สอดคล้องกับบรรทัดฐานของ ในขณะที่คนกลุ่ม LGBT จำนวนหนึ่งได้รับการยอมรับจากครอบครัว จากการแสดงออกซึ่งความภาคภูมิใจ ปฏิบัติตัวให้สอดคล้องกับบทบาทที่ครอบครัวยอมรับ ทำให้เห็นว่าสังคมไทยมีการยอมรับคนกลุ่ม LGBT ในระดับหนึ่ง แต่ยังคงมีอีกหลายคนที่ถูกกีดกันออกจากครอบครัว สังคม จากการที่ไม่ยอมรับปฏิบัติตนให้สอดคล้องกับบทบาทที่ครอบครัวยอมรับ⁸

จากข้อมูลข้างต้นทำให้ทราบว่าปัจจัยการยอมรับจากบุคคลในครอบครัวเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดที่ก่อให้เกิดความเครียด แต่

ในทางกลับกันกลับมีหลายๆ งานวิจัยที่มุ่งเน้นศึกษาไปที่ปัจจัยการยอมรับจากในสังคมภายนอกมากกว่าครอบครัว และความเครียดมักเกิดขึ้นกับกลุ่ม LGBT ในช่วงวัยรุ่นอายุ 21-25 ปี มากที่สุด โดยเฉพาะในมหาวิทยาลัยมหิดล เป็นอีกหนึ่งสังคมที่มีกลุ่ม LGBT จำนวนมาก แต่ยังไม่เคยมีการศึกษาความแตกต่างของภาวะความเครียดในกลุ่มที่ได้รับการยอมรับจากครอบครัวและไม่ได้รับการยอมรับจากครอบครัวมาก่อน ดังนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องศึกษาและเปรียบเทียบความเครียดของนักศึกษาในกลุ่ม LGBT ในมหาวิทยาลัยมหิดล ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการยอมรับและกลุ่มที่ไม่ได้รับการยอมรับจากครอบครัว เพื่อให้สถาบันครอบครัวได้เกิดความเข้าใจและตระหนักถึงปัจจัยที่มีต่อกลุ่ม LGBT และเพื่อให้ระบบการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยได้นำข้อมูลไปใช้ในการปรับกิจกรรมหรือการเรียนให้เหมาะกับนักศึกษากลุ่ม LGBT มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังสามารถใช้เป็นข้อมูลในการสะท้อนให้คนในสังคมเปิดใจยอมรับความแตกต่างระหว่างเพศของกลุ่ม LGBT มากขึ้นด้วย

วิธีการดำเนินการวิจัย (Methodology)

ประชากร

นักศึกษาระดับปริญญาตรีกลุ่ม LGBT อายุ 18-25 ปี มหาวิทยาลัยมหิดล ทั้ง 6 วิทยาเขต

กลุ่มตัวอย่าง

แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ซึ่งแบ่งออกด้วยแบบสอบถาม ดังนี้

1. กลุ่มที่ได้รับการยอมรับจากครอบครัว
2. กลุ่มที่ไม่ได้รับการยอมรับจากครอบครัว

โดยใช้สูตรการคำนวณขนาดตัวอย่าง กรณีไม่ทราบจำนวนของประชากรและไม่ทราบความแปรปรวน ในการหาขนาดกลุ่มตัวอย่างประชากร ดังนี้

$P = 0.21$ จากวิจัยความเครียดและภาวะซึมเศร้าในเกย์ เกไทยไทย⁹

$$n = \frac{Z^2 P(1 - P)}{D^2}$$

$$= \frac{1.960^2 0.21(1 - 0.21)}{0.01}$$

$$= 64 \text{ คน}$$

มีค่าความคลาดเคลื่อนเพิ่มอีกร้อยละ 10 ดังนั้นขนาดประชากรตัวอย่างเท่ากับ 70 คน โดยใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) ซึ่งมีวิธีการสุ่มตัวอย่าง โดยสุ่มด้วยวิธีการจับฉลากเลือกวิทยาเขต 1 วิทยาเขต ศึกษากลุ่มตัวอย่างในวิทยาเขตนั้นที่ถูกจับฉลากขึ้นมา หากจำนวนกลุ่มตัวอย่างยังไม่ครบตามที่ต้องการได้ตามสูตร จะจับฉลากเลือกวิทยาเขตที่ยังไม่ถูกเลือกขึ้นมาอีก 1 วิทยาเขต

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป เป็นแบบสอบถามเลือกตอบตามข้อเท็จจริง ประกอบด้วย เพศสภาพ เพศทางเลือก (LGBT) อายุ ชั้นปี คณะ วิทยาเขต จำนวน 6 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามการยอมรับจากครอบครัว เป็นแบบสอบถามตามความคิด ความรู้สึกของกลุ่มตัวอย่างที่ได้ทำแบบสอบถามเกี่ยวกับการยอมรับจากครอบครัว เพื่อนำมาจัดแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม จำนวน 1 ข้อ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามความเครียดของกลุ่ม LGBT เลือกใช้แบบสอบถามความเครียดของกลุ่ม LGBT ฉบับปรับปรุงภาษาไทย⁹ มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาคเท่ากับ .94 เป็นแบบสอบถามตอบตามความจริง จำนวน 8 ข้อ แบบชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ แปลผลด้วยการนำคะแนนรวมมาเปรียบเทียบกันระหว่างกลุ่ม 2 กลุ่ม ที่ได้ทำการวิจัยกลุ่มใดมีคะแนนรวมมากกว่ากัน กลุ่มที่มีคะแนนรวมมากกว่าหมายความว่ากลุ่มนั้นมีระดับความเครียดที่มาจากปัจจัยในครอบครัวมากกว่า

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามการสนับสนุนทางสังคมต่อกลุ่ม LGBT เลือกใช้เป็นแบบสอบถามแหล่งประโยชน์ส่วนตัว¹⁰ มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาคเท่ากับ .85 จำนวน 8 ข้อ โดยข้อที่ 1, 3, 5, 6, 7, 8 เป็นคำถามเชิงบวก คะแนนจะมากตามความรู้สึก

ดีต่อสถานการณ์นั้นๆ และ ข้อ 2, 4 เป็นคำถามเชิงลบ คะแนนจะแปรผกผันกับความรู้สึกที่มีต่อสถานการณ์นั้นๆ แปลผลด้วยการนำคะแนนรวมมาเปรียบเทียบกันระหว่างกลุ่ม 2 กลุ่มที่ได้ทำการวิจัยกลุ่มใดมีคะแนนรวมมากกว่ากัน กลุ่มที่มีคะแนนรวมมากกว่า หมายความว่ากลุ่มนั้นได้รับการสนับสนุนทางสังคมมากกว่าอีกกลุ่ม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยครั้งนี้ ใช้การเก็บผ่านโปรแกรม Google form ซึ่งงานต่อการเข้าถึงกลุ่มตัวอย่างประชากรและมีความสะดวก รวดเร็วในการตอบแบบสอบถาม คือ ทำการสุ่มวิทยาเขตที่ต้องการเก็บข้อมูล นำแบบสอบถามที่อยู่ในโปรแกรม Google form ไปเผยแพร่ในกลุ่มที่มีเฉพาะนักศึกษา วิทยาเขตที่ได้รับการสุ่มเท่านั้น ทำจนกว่าจะครบตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากรที่สามารถคำนวณมาได้ และนำผลคะแนนจากแบบสอบถามว่าสรุปผลและเปรียบเทียบ

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ความถี่ ร้อยละ และ สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้ Mann-Whitney U test

ผลการวิจัย (Result)

1. ข้อมูลทั่วไป

กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 61.1 และ 67.6 ตามลำดับ มีการเบี่ยงเบนทางเพศแบบชอบทั้งชายและหญิง (Bisexual) ร้อยละ 44.4 และ 47.1 และเป็นนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 4 มากที่สุด ร้อยละ 38.9 และ 47.1 ตามลำดับ ทั้งนี้อยู่ในช่วงอายุ 21-23 ปี ร้อยละ 86.1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 20.78 ปี (S.D.=1.07) และ ร้อยละ 79.4 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 21 ปี (S.D.=1.35) ตามลำดับ ในกลุ่มที่ได้รับการยอมรับเป็นนักศึกษาในวิทยาเขตอำนาจเจริญมาก

ที่สุด ร้อยละ 44.4 และในกลุ่มที่ไม่ได้รับการยอมรับเป็นนักศึกษาในวิทยาเขตศาลายามากที่สุด ร้อยละ 35.3

2. ภาวะความเครียด

กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการยอมรับส่วนใหญ่มีความเครียดในระดับไม่รู้สึกเครียด ทั้ง 8 ข้อ ส่วนในกลุ่มที่ไม่ได้รับการยอมรับจากครอบครัว มี 4 ใน 8 ข้อ โดยกลุ่มที่ไม่ได้รับการยอมรับมีค่ามัธยฐาน เท่ากับ 12 คะแนน (IQR =10) ซึ่งมากกว่ากลุ่มที่ได้รับการยอมรับ ที่มีค่ามัธยฐานเท่ากับ 1.5 คะแนน (IQR = 5) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่ามัธยฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ของความเครียดของกลุ่ม LGBT ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการยอมรับและไม่ได้รับการยอมรับจากครอบครัว

กลุ่ม	คะแนนรวมความเครียด	
	Median	IQR
กลุ่มที่ได้รับการยอมรับจากครอบครัว n=36	1.50	5.00
กลุ่มที่ไม่ได้รับการยอมรับจากครอบครัว n=34	12.00	10.00

3. การได้รับแรงสนับสนุนทางสังคม

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่กลุ่มที่ได้รับการยอมรับมีค่าเฉลี่ยของผลรวมคะแนนการได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมที่มากกว่ากลุ่มไม่ได้รับการยอมรับ โดยกลุ่มที่

ได้รับการยอมรับ มีค่าเฉลี่ยคะแนนรวมเท่ากับ 44.67 คะแนน (S.D.=5.51) ซึ่งมากกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการยอมรับ ที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนเท่ากับ 41.09 คะแนน (S.D.=6.42) ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมของกลุ่ม LGBT ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการยอมรับและไม่ได้รับการยอมรับจากครอบครัว

กลุ่มตัวอย่าง	ผลรวมคะแนนการได้รับแรงสนับสนุนทางสังคม	
	Mean	S.D.
กลุ่มที่ได้รับการยอมรับ n=36	44.67	5.51
กลุ่มที่ไม่ได้รับการยอมรับ n=34	41.09	6.42

4. การเปรียบเทียบความเครียด และการได้รับแรงสนับสนุนทางสังคม

จากการเปรียบเทียบความเครียด จากครอบครัวของกลุ่ม LGBT ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการยอมรับและไม่ได้รับการยอมรับจากครอบครัว พบว่า ความเครียดจากครอบครัว ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการยอมรับและกลุ่มที่ไม่ได้รับการยอมรับ มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $p\text{-value} < 0.001$

โดยกลุ่มที่ไม่ได้รับการยอมรับจากครอบครัว มีคะแนนความเครียดสูงกว่า ขณะที่การได้รับแรงสนับสนุนทางสังคม มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน ($p\text{-value} = 0.012$) โดยกลุ่มที่ได้รับการยอมรับมีค่าเฉลี่ย การได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมมากกว่า กลุ่มที่ไม่ได้รับการยอมรับ รายละเอียดดัง ตารางที่ 3

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบ ความเครียด และการได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมของกลุ่ม LGBT ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการยอมรับและไม่ได้รับการยอมรับจากครอบครัว

กลุ่มตัวอย่าง	Mean Rank	Sum of Ranks	P-value
ความเครียด			
กลุ่มที่ได้รับการยอมรับ n=36	24.75	891	<0.001
กลุ่มที่ไม่ได้รับการยอมรับ n=34	46.88	1594	
การได้รับแรงสนับสนุนทางสังคม			
กลุ่มที่ได้รับการยอมรับ n=36	41.46	1492.5	<0.05
กลุ่มที่ไม่ได้รับการยอมรับ n=34	29.19	992.5	

อภิปรายและสรุปผลการวิจัย (Discussion and Conclusion)

ผลการศึกษาและเปรียบเทียบ ความเครียดของนักศึกษาในกลุ่ม LGBT ทุก

วิทยาเขตในมหาวิทยาลัยมหิดล ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการยอมรับและกลุ่มที่ไม่ได้รับการยอมรับจากครอบครัว ในครั้งนี้ มีข้อค้นพบที่

สำคัญและสอดคล้องกับการศึกษาที่ผ่านมา ดังนี้

1. จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีการเบี่ยงเบนทางเพศแบบชอบทั้งชายและหญิง (Bisexual) มากที่สุด ซึ่งขัดแย้งกับสิ่งที่ได้ทำการศึกษาแนวคิด ที่กล่าวไว้ว่า เพศชาย มักมีการเบี่ยงเบนทางเพศที่มากกว่าเพศหญิง¹¹

2. ความเครียดของกลุ่ม LGBT จากครอบครัว ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการยอมรับและไม่ได้รับการยอมรับจากครอบครัว จากการศึกษาค้นคว้า ในภาพรวมพบว่า กลุ่ม LGBT ที่ไม่ได้รับการยอมรับจากครอบครัวมีค่ามัธยฐานของคะแนนรวมความเครียด เท่ากับ 1.50 และ IQR เท่ากับ 5.00 ซึ่งมากกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการยอมรับจากครอบครัว ที่มีค่ามัธยฐานเท่ากับ 12.00 และ IQR เท่ากับ 10.00 โดยจะเห็นได้ว่าการยอมรับหรือไม่ยอมรับจากครอบครัว มีผลต่อความเครียดของกลุ่ม LGBT ที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดที่กล่าวไว้ว่า การไม่ได้รับการตอบสนองในทางบวกจากบุคคลที่ใกล้ชิด เช่น ครอบครัว พ่อแม่ นำมาซึ่งการเกิดผลลบต่ออารมณ์ความรู้สึก¹² นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับแนวคิดที่กล่าวไว้ว่า การได้รับการยอมรับจากครอบครัวส่งผลในทางที่ดี ทำให้เพศทางเลือกมองเห็นคุณค่าในตนเอง¹³ การยอมรับหรือปฏิเสธของพ่อแม่ นั้นส่งผลต่อความคิดของเด็กวัยรุ่นให้เป็นไป

ในทางลบ¹⁴ และยังสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัย ที่พบว่าอิทธิพลเรื่องความคิดของ “ครอบครัว” ส่งผลกระทบต่อชีวิต¹⁵ ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกับผลงานวิจัย ที่ศึกษาประสิทธิภาพการเปิดเผยความในใจเพียงทางเพศของชายรักชายต่อครอบครัว พบว่า กลุ่ม LGBT มีความต้องการให้ครอบครัวยอมรับ แต่ยังคงมีบางครอบครัวที่ไม่ยอมรับ ทำให้สมาชิกกลุ่ม LGBT เกิดความเครียด ส่งผลไปถึงการเปิดเผยตัวตนที่แท้จริงของตนเอง¹⁶ และงานวิจัยยัง พบว่า การเปิดเผยตัวตนขึ้นอยู่กับแรงเสริมจากบุคคลหรือสังคม¹⁷

3. การได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมของกลุ่ม LGBT จากการศึกษาค้นคว้า ผลคะแนนเฉลี่ยรวมของการได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมของกลุ่มที่ได้รับการยอมรับ เท่ากับ 44.84 คะแนน (S.D.=5.54) มากกว่าเพียงเล็กน้อยกับกลุ่มที่ไม่ได้รับการยอมรับ ที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 40.57 คะแนน (S.D.=6.50) โดยจะเห็นได้ว่าการยอมรับและไม่ยอมรับจากครอบครัว มีผลในทางลบหรือบวกกับกลุ่ม LGBT แตกต่างกันไป ซึ่งเป็นไปตามแนวคิด กล่าวไว้ว่า ทักษะของสังคมไทยต่อเพศที่สาม ทนได้ แต่ยอมรับไม่ได้ ทำให้ถูกเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม⁸ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาความเครียดในกลุ่มชายรักชาย ได้ระบุแหล่งความเครียดไว้ 10 แหล่ง ซึ่งทุกสาเหตุล้วนเกิดมาจากครอบครัวและสังคมเป็นผู้กระทำทั้งสิ้น¹⁸ และในประเทศไทยยังมีแนวคิดที่กล่าวไว้ว่า สังคม

ตีตราว่ากลุ่ม LGBT เป็นตัวตลก น่าขบขัน ถูกล้อเลียน ซึ่งในบางครั้งสังคมก็ดูเหมือนให้การยอมรับ แต่ในบ่อยครั้งก็ดูเหมือนรังเกียจ และกีดกัน¹⁹ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่อง ความชุกภาวะซึมเศร้า การรับรู้ปัญหา และรูปแบบการเผชิญปัญหาของกลุ่มหญิงรักหญิงในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่าความชุกของภาวะซึมเศร้าของกลุ่มหญิงรักหญิงอยู่ที่ร้อยละ 27.7 ซึ่งเกิดจากสภาวะที่กดดันของสังคม²⁰ โดยเป็นไปในทิศทางเดียวกับงานวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความเครียดของชายรักชาย ความพึงพอใจในเพศสัมพันธ์และการสื่อสารเมื่อเกิดความขัดแย้ง กับความพึงพอใจในความสัมพันธ์ ของชายรักชาย พบว่าความเครียด ที่เกิดจากแหล่งความเครียดภายนอก เช่น เพื่อนร่วมงาน⁹

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ควรส่งเสริมความเข้าใจของครอบครัว ต่อการยอมรับและเข้าใจในการเป็นเพศทางเลือกของกลุ่ม LGBT ที่ไม่ได้รับการยอมรับ รวมถึงการไม่จำกัดการเป็นเพศทางเลือกของสมาชิกในครอบครัวจนทำให้เกิดความเครียด ซึ่งจะเห็นได้จากผลการวิจัยดังกล่าวว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการยอมรับมีความเครียดมากกว่ากลุ่มที่ได้รับการยอมรับ
2. ควรส่งเสริมบทบาทของสังคมในด้านการยอมรับและความเข้าใจในการเป็น

เพศทางเลือกของกลุ่ม LGBT เนื่องจากการสนับสนุนทางสังคมต่อเพศทางเลือกทำให้เกิดความเครียดได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความเครียดของครอบครัวในกลุ่ม LGBT ทั้ง 2 กลุ่มตัวอย่าง
2. เปรียบเทียบระดับความเครียดที่มีสาเหตุมาจากครอบครัวและสังคม
3. ควรเพิ่มขนาดและกระจายตัวอย่างประชากร

กิตติกรรมประกาศ (Acknowledgement)

การวิจัยครั้งนี้ สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ประจำหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต โครงการจัดตั้งวิทยาเขตอำนาจเจริญ มหาวิทยาลัยมหิดล ที่ให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ ในการตรวจสอบเนื้อหาและความถูกต้องของการศึกษาค้นคว้า และขอบคุณกลุ่ม LGBT ที่ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยในครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง (Reference)

1. ปิยะฉัตร ปวงนิยม และคณะ. (2560). แนวทางในการสร้างโอกาสทางการตลาดจากกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายทางเพศ สำหรับธุรกิจโรงแรม. บทความมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ. ฉบับก้นยายน-ธันวาคม 2562.

2. LGBT Capital. **ความหลากหลายที่ทรงพลัง ตอนที่ 1: เมื่อ LGBT คือเสียงใหม่ของธุรกิจ.** [ค้นเมื่อ 5 กันยายน 2562] จาก www.terrabkk.com.
3. พรเทพ แพรชาว. (2556). ความเครียดและภาวะซึมเศร้าของเกย์ กะเทยไทย. **วารสารพยาบาลศาสตร์และสุขภาพ**, 38(2), 95-104.
4. พรเทพ แพรชาว. (2556). ความสุขของกะเทย เกย์ไทย. **วารสารสมาคมพยาบาลฯ สาขาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ**; 31(1): 142-149.
5. Russell, S. T. (2013). Gender-nonconforming lesbian, gay, bisexual, and transgender youth: School victimization and young adult psychosocial adjustment. *Psychology of Sexual Orientation and Gender Diversity*, 1(S), 71–80.
6. Liu Mustanski. (2013). A Longitudinal Study of Predictors of Suicide Attempts Among Lesbian, Gay, Bisexual, and Transgender Youth. *Volum 42, Issue 3*, 437-448.
7. มูลนิธิสร้างเสริมความเข้าใจเรื่องสุขภาพผู้หญิง (สคส.). (2016). **ผู้หญิงหลากหลายเจดสี, ความหลากหลายทางเพศ, ฉบับตุลาคม-ธันวาคม 2559**, 1-8.
8. Jackson & Cook, 1999 อ้างใน พิมลพรรณ อิศรภักดี. (2558). **ต่างวัยต่างทัศนคติต่อความหลากหลายทางเพศในสังคมไทย.** ความหลากหลายทางประชากรและสังคมในประเทศไทย
9. ณัฏฐา วิรัชวัฒนกุล. (2559). **ความสัมพันธ์ระหว่างความเครียดของชายรักชาย ความพึงพอใจในความสัมพันธ์ และการสื่อสารเมื่อเกิดความขัดแย้ง กับความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของชายรักชาย.** วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
10. จิรภา หงส์ตระกูล. (2532). **ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการ แรงสนับสนุนทางสังคมในการดูแลตนเองในผู้ป่วยความดันโลหิตสูงชนิดไม่ทราบสาเหตุ.** วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาพยาบาลศาสตร์, บัณฑิตมหาวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
11. สุกันยา ชลิดาพงศ์. (2540). **การเปิดเผยตนเองของผู้หญิงและผู้ชายในองค์กรไทย.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์ พัฒนาการ ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
12. Rohner, R.P. (2007). Introduction to parental acceptance-rejection theory, method, evidence, and implication. USA: University of Connecticut.

13. Ryan, C. (2009). Helping family support their lesbian, gay, bisexual, and transgender, (LGBT) children. Washington, DC: National Center for Cultural Competence, Georgetown University Center for Child and Human Development.
14. Ansari, B., & Qureshi, S. S. (2013). Parental acceptance and rejection in relation with self esteem in adolescents. Interdisciplinary Journal of Contemporary Research in business, 4(11), 552-557.
15. บังอร เทพเทียน และคณะ. (2551). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับครอบครัวเข้มแข็ง, วารสารสาธารณสุขและการพัฒนา, สถาบันพัฒนาการสาธารณสุขอาเซียน มหาวิทยาลัยมหิดล, 6(2), 25-38.
16. เตโช ชัยวุฒิ. (2554). ประสบการณ์การเปิดเผยความโน้มเอียงทางเพศของชายรักชายต่อครอบครัว. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการปรึกษา คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
17. กาญจรัตน์ อินทร์. (2554). การเปิดเผยตนเองต่อครอบครัว ของบุคคลที่รักเพศเดียวกัน. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาแพทยศาสตร์ (สหสาขาวิชา) บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
18. Lewis, R. J., Derlega, V. J., Berndt, A., Morris, L.M., & Rose, S. (2002). An empirical analysis of stressors for gay men and lesbians. Journal of homosexuality; 42(1): 63-88.
19. ปิยลักษณ์ โพธิวรรณ. (2554). คนข้ามเพศ : ตัวตน วัฒนธรรมย่อย และพื้นที่ทางสังคม. วารสารดำรงวิชาการ; 10(1): 98-125.
20. สุนทิตพย์ บุญเกิด , สมพร รุ่งเรืองกลกิจ. (2557). ความชุกภาวะซึมเศร้า การรับรู้ปัญหา และรูปแบบการเผชิญปัญหาของกลุ่มหญิงรักหญิงในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วารสารพยาบาลศาสตร์และสุขภาพ; 37(2): 92-101.